

Arrest

nr. 108 884 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Khadikhola in Jubing VDC (Village Development Committee) in het district Solukhumbu. U hebt uw vader nooit gekend. Uw moeder vertelde dat hij een Tibetaanse zakenman was die zij ontmoette in het restaurant in Lukla waar zij werkte maar dat zij zelfs zijn naam niet kende. Uw moeder is afkomstig uit Chitwan district maar was naar Solukhumbu district verhuisd om er te werken. U bent zelf staatloos. U bent nooit in het bezit geweest van identiteitsdocumenten. In het jaar 2059 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2002-2003 volgens de Gregoriaanse kalender) werd uw moeder ontvoerd door de Maobadi. Zij werd er immers van verdacht te sympathiseren met het Nepalese leger omdat zij (noodgedwongen) geregeld eten bereidde voor soldaten op doortocht. Sindsdien hebt u niets meer van uw moeder vernomen. In 2060 (2003-2004) was u onderweg van Jiri naar huis toen een groep van 20 tot 25 personen u vroeg of u onderweg maoïsten had ontmoet. U antwoordde hen dat u Dendi Sherpa was tegengekomen. Deze is een kennis van u die

bij de maoïsten was. U beseftte echter niet dat de personen die u ondervroegen tot het leger behoorden. Een weinig later werd Dendi Sherpa door het leger gedood. De Maobadi achterhaalden dat u diegene was die informatie had doorspeeld aan het leger aangezien u deze weg als drager geregeld aflegde. Zij schoven de verantwoordelijkheid voor de dood van Dendi Sherpa in uw schoenen en dreigden ermee u te vermoorden. Uit angst verhuisde u datzelfde jaar naar Kathmandu. U huurde er tot aan uw vertrek uit Nepal een kamer in de wijk Jorbati. In de eerste week van de eerste maand van het jaar 2067 (april 2010) ontmoette u Babu Sherpa, de secretaris van Sherpa Mukti Morcha, één van de vleugels van de maoïsten, op straat. Hij kende u uit Solukhumbu. Hij bedreigde u met de dood omdat hij u (nog steeds) verantwoordelijk achtte voor de dood van Dendi Sherpa. De angst sloeg u om het hart. Aangezien u samen met vrienden was, liet hij u die dag ongemoeid. U hield zich verborgen op uw kamer. Op 3/5/2067 (19 augustus 2010) verliet u Nepal. U reisde naar Delhi, India, van waaruit u op 3 september 2010 het vliegtuig naar Parijs nam. U reisde met een vervalst paspoort op naam van ene 'Dawa'. Op 6 september 2010 vroeg u asiel aan in België. In geval van terugkeer vreest u wraak vanwege de maoïsten die u verantwoordelijk achten voor de dood van hun kompaan. Daarnaast kan u niet naar Nepal terugkeren omdat u de nationaliteit niet heeft en er aldus mogelijk niet zal toegelaten worden. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument of enig ander stuk ter staving van uw asielaanspraak.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst is het weinig geloofwaardig dat u daadwerkelijk staatloos zou zijn. Zo is het merkwaardig dat u slechts zeer weinig informatie kon verschaffen over uw ouders. Van uw vader kon u zelfs de naam niet geven (CGVS, blz. 4). U wist evenmin van waar in Tibet hij afkomstig was (CGVS, blz. 6). U wist weliswaar dat uw moeder geboren is in Chitwan district maar u kon niet haar precieze geboorteplaats aanduiden. Ook van haar geboortedatum had u geen idee. U stelde dat uw moeder broers en zussen had maar u kon niet zeggen hoeveel of hoe hun namen luiden (CGVS, blz. 5-6). Aangezien u tot uw 22ste levensjaar met uw moeder zou hebben samengewoond en aangezien u geen andere familie had, is het toch zeer opmerkelijk dat u hier niet meer over weet. Daarnaast legde u tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet hebben aangevraagd van een citizenship card (nagrita, vergelijkbaar met identiteitskaart). Aanvankelijk verklaarde u dat u bij de aanvraag de naam van uw vader diende in te vullen en dat uw moeder u toen de omstandigheden van uw geboorte uit de doeken deed (CGVS, blz. 5). Later beweerde u nooit een aanvraag te hebben ingediend omdat u gehoord had dat het toch niet mogelijk was voor u (CGVS, blz. 13). U hebt overigens geen redenen of elementen aangebracht waarom uw moeder niet in staat zou zijn geweest om een citizenship card te verkrijgen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u, ondanks uw bewering staatloos te zijn, nooit enige moeilijkheden hebt ondervonden met de Nepalese autoriteiten (CGVS, blz. 13). Daarnaast rijzen er tevens vragen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de verdwijning van uw moeder. Uw moeder zou zijn ontvoerd door Maobadi in 2059 (2002-2003). Sindsdien zou u niets meer van haar vernomen hebben (CGVS, blz. 5). Het is echter weinig aannemelijk dat u noch tijdens noch na afloop van het conflict in Nepal enige inspanning zou hebben gedaan om uw moeder op te sporen. Aanvankelijk zou u hiervan hebben afgezien uit angst en wegens de alomtegenwoordige activiteiten van de maoïsten. Het enige wat u kon doen, luidens uw verklaring, was een klacht neerleggen bij de politie. U zag echter ook hiervan af. Dat u ook na de oorlog naliel haar verdwijning te melden bij de politie of bij een organisatie die zich bezighoudt met het opsporen van vermiste personen, omdat het volgens uw woorden om een oud incident ging (CGVS, blz. 11), is hoogst opmerkelijk. Het gaat immers om uw moeder, uw meest naaste familielid. Noch in Nepal noch in België deed u een beroep op de dienst tracing van het Internationale Rode Kruis (CGVS, blz. 11). Wat er ook van zij, aan uw uiteindelijke vluchtaanleiding, zijnde de doodsb bedreiging door Babu Sherpa die u verantwoordelijk hield voor de dood van zijn maoïstische kompaan Dendi Sherpa in 2060 (2003-2004), kan geen enkel geloof gehecht worden. Immers, tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken repte u hierover met geen woord. Aan het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u weliswaar aan dat u toen niet alles had kunnen zeggen (CGVS, blz. 2). Later zei u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gevraagd werd naar waarom u niet naar uw land zou terugkeren. U zou toen gezegd hebben dat u niet kon terugkeren omdat u staatloos was. Maar er zou u toen niet gevraagd zijn geweest om alles uit te leggen (CGVS, blz. 13). Ook uw advocate zinspeelde erop dat u de vragen verkeerd geïnterpreteerd had. Deze uitleg is echter niet bevredigend. In uw antwoord op de vraag naar de redenen van uw vrees (DVZ, verklaring gericht aan het CGVS, vraag 5) zette u naast uw staatloosheid op vrij omstandige wijze de achtergrond van uw ouders uiteen. U vermeldde toen ook uw moeders ontvoering en stelde het land te hebben verlaten bij een gebrek aan toekomst in Nepal of

Tibet. Als dusdanig is het niet aannemelijk dat u uw ware vluchtaanleiding hierin niet zou vermeld hebben. Daarbovenop komt nog eens dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken als laatste adres het dorp Salleri in het district Solukhumbu opgaf. U zou daar gewoond hebben van de zesde maand van 2060 (september-oktober 2003) tot de vijfde maand van 2067 (augustus 2010) (verklaring DVZ, vraag 9). U repte toen met geen woord over Kathmandu, alwaar u volgens uw beweringen op het Commissariaat-generaal sedert 2060 (2003-2004), na de bedreigingen volgend op de dood van Dendi Sherpa, tot aan uw vertrek uit Nepal zou gewoond hebben (CGVS, blz. 3). Tot slot kan er ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw reisweg. U verklaarde met een vervalst paspoort op naam van ene Dawa van Delhi naar Parijs gereisd te zijn. Behalve deze (onvolledige) naam in het paspoort, kon u echter geen enkele informatie verschaffen over de door u aangenomen valse identiteit. U kon niet zeggen door welk land dit paspoort zou zijn uitgereikt. U vermoedde wel dat het paspoort een visum bevatte, maar tastte in het duister omtrent de aard ervan of de diplomatieke post die dit visum zou hebben uitgereikt (CGVS, blz. 8-9). Dergelijke verklaringen zijn hoegenaamd niet aannemelijk. Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Uw verklaring dat de smokkelaar het door u gebruikte paspoort voorlegde bij de douane (CGVS, blz. 9-10), is dan ook volstrekt onaannemelijk. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd is in kopie toegevoegd aan uw administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek en in uiterst ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Veder wijst hij erop dat hij voornamelijk gevlucht is omdat hij als staatloze en kind van een alleenstaande moeder wordt gediscrimineerd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Een richtlijn kan slechts rechtstreekse werking hebben in de nationale rechtsorde zodra de omzettingstermijn is verstreken en zolang die richtlijn niet volledig in nationaal recht werd omgezet. De Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 is omgezet in Belgisch recht door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Aldus kan verzoeker de schending van deze richtlijn hier niet dienstig aanvoeren.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers bewering dat zijn vader een Tibetaan is die hij nooit gekend heeft en dat hij daarom staatloos is. Verzoeker legde hierover immers tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen af. Zo verklaarde verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eerst het volgende: *"Ik wilde mijn citizenship card aanvragen. Toen moest ik de naam van mijn vader invullen. Ik heb de naam van mijn vader aan mijn moeder gevraagd. Dan zei zij dat ik onder die omstandigheden geboren was. Zij kon mij niets meer over mijn vader vertellen"*. Deze gebeurtenis speelde zich volgens verzoeker in 2058 af (gehoorverslag, 5-6). Aangezien verzoeker verklaarde dat hij in 2037 werd geboren (gehoorverslag, 2), was hij toen dus ongeveer 21 jaar. Het is vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker pas op die leeftijd zou hebben vernomen in welke omstandigheden hij geboren was. Bovendien verklaarde verzoeker later tijdens het gehoor dat hij na de vierde klas met school was gestopt omdat ze op school de naam van zijn vader vroegen en hij die niet kon geven (gehoorverslag, 7). Het is niet logisch dat verzoeker voor het invullen van de aanvraag voor zijn *citizenship card* aan zijn moeder de naam van zijn vader vraagt als hij die eerder reeds niet kon geven op school en dit zelfs de reden is waarom hij na de vierde klas met school stopte. Bovendien verklaarde verzoeker op het einde van het gehoor dat zijn moeder zei dat het niet mogelijk was om een *citizenship card* aan te vragen en dat hij het daarom nooit geprobeerd heeft (gehoorverslag, 13), wat niet overeenkomt met zijn eerdere verklaring dat hij zijn *citizenship card* wilde aanvragen en dat hij toen de naam van zijn vader moest invullen.

De Raad hecht verder ook geen geloof aan verzoekers verklaringen over de verdwijning van zijn moeder. De geloofwaardigheid hiervan wordt immers volledig ondermijnd door het feit dat verzoeker geen enkele moeite deed om zijn moeder op te sporen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij niet wist dat er organisaties bestonden die zich bezighielden met het opsporen van mensen. Dit is echter weinig aannemelijk. Bovendien verklaart dit niet waarom verzoeker geen aangifte deed van de ontvoering van zijn moeder bij de politie.

Tot slot hecht de Raad ook geen geloof aan verzoekers verklaringen over de doodsb bedreiging door Babu Sherpa. Verzoeker vermeldde dit immers niet tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Meer nog, verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk dat hij het land had verlaten omdat hij over geen enkel identiteits- of verblijfsdocument beschikte en dus geen enkele toekomst had in Nepal of Tibet (vragenlijst, 2). Bovendien verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook dat hij van september 2003 tot aan zijn vertrek naar België in augustus 2010 in het dorp Salleri woonde (verklaring, vraag 9), dit in strijd met zijn verklaring bij het Commissariaat-generaal dat hij van 2003-2004 tot aan zijn vertrek in 2010 in Kathmandu woonde waar hij Babu Sherpa was tegengekomen. Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet alles heeft kunnen zeggen, is bijgevolg niet aannemelijk.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont verder ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden om aan te nemen dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie toegevoegd aan de verweernota blijkt immers dat er sinds april

2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal en de situatie er sindsdien gunstig geëvolueerd is. In Nepal is thans geen sprake meer van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

2.2.4. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep tegen de eerste bestreden beslissing ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om deze beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER